

УДК 336.233.2

ГОЛОВНІ АСПЕКТИ ОБЛІКУ, ПОРЯДКУ НАРАХУВАННЯ, ОБЧИСЛЕННЯ І СПЛАТИ ЄДИНОГО СОЦІАЛЬНОГО ВНЕСКУ

MAIN ASPECTS OF ACCOUNTING, ORDERING, CALCULATION AND PAYMENT OF UNIFIED SOCIAL TAX

Кононова О.Є.

кандидат економічних наук, доцент,
доцент кафедри обліку, економіки і управління персоналом підприємства,
Придніпровська державна академія будівництва та архітектури

Макарова Г.С.

кандидат економічних наук, доцент,
доцент кафедри обліку, економіки і управління персоналом підприємства,
Придніпровська державна академія будівництва та архітектури

Радько Н.О.

магістр,
Придніпровська державна академія будівництва та архітектури

Прищепчук Н.М.

магістр,
Придніпровська державна академія будівництва та архітектури

Kononova Oleksandra

Ph.D. in Economic, Associate Professor,
Associate Professor of the Department of Accounting, Economics
and Personnel Management of the Enterprise,
Prydniprovsk State Academy of Civil Engineering and Architecture

Makarova Anna

Ph.D. in Economic, Associate Professor,
Associate Professor of the Department of Accounting, Economics
and Personnel Management of the Enterprise,
Prydniprovsk State Academy of Civil Engineering and Architecture

Radko Natasha

Master,
Prydniprovsk State Academy of Civil Engineering and Architecture

Pryschepchuk Nadejda

Master,
Prydniprovsk State Academy of Civil Engineering and Architecture

У статті розглянуто нормативно-правове регулювання, нарахування та облік єдиного соціального внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, порядок його розрахунку та сплати. Визначено порядок складання та подання «Звіту про суми нарахованої заробітної плати (доходу, грошового забезпечення, допомоги, надбавки, компенсації) застрахованих осіб та суми нарахованого єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування», основні нововведення щодо форми та змісту цього звіту. Розглянуто особливості обчислення та розміру єдиного соціального внеску для господарюючих суб'єктів, які знаходяться на різних системах оподаткування. Досліджено механізм контролю, обліку, нарахування та сплати з боку державних і недержавних структур. Розглянуто проблеми та шляхи реформування сфери соціального забезпечення за рахунок збільшення бази нарахування та впровадження регресивної шкали розміру сплати єдиного внеску.

Ключові слова: єдиний соціальний внесок, загальнообов'язкове державне соціальне страхування, облік, розрахунок, нарахування, сплата, система оподаткування, проблеми, реформування, регресивна шкала.

В статье рассмотрено нормативно-правовое регулирование, начисление и учет единого социального взноса на общеобязательное государственное социальное страхование, порядок его расчета и уплаты. Определен порядок составления и подачи «Отчета о суммах начисленной заработной платы (дохода, денежного обеспечения, помощи, надбавки, компенсации) застрахованных лиц и сумм начисленного единого взноса на общеобязательное государственное социальное страхование», основные нововведения относительно формы и содержания этого отчета. Рассмотрены особенности исчисления и размера единого социального взноса для хозяйствующих субъектов, которые находятся на разных системах налогообложения. Исследован механизм контроля, учета, начисления и уплаты со стороны государственных и негосударственных структур. Рассмотрены проблемы и пути реформирования социального обеспечения за счет увеличения базы начисления и внедрение регрессивной шкалы размера уплаты единого взноса.

Ключевые слова: *единый социальный взнос, общеобязательное государственное социальное страхование, учет, расчет, начисление, уплата, система налогообложения, проблемы, реформирование, регрессивная шкала.*

Every citizen has the right of social protection in accordance to Article 46 of the Ukraine Constitution. This right is guaranteed by compulsory state social insurance at the expense of insurance citizens premiums, enterprises, institutions and organizations, as well as budget and other sources of social security. Such protection is ensured by the collection of a unified social tax's paid to the Pension Fund of Ukraine. The unified social tax is paid by employers and other persons who, in accordance with the current legislation, are required to pay a unified social tax to the obligatory state social insurance. For non-payment, incomplete payment or untimely payment of the amount of a unified social tax, provision is made for the imposition of penalties, and for officials responsible for the violation – disciplinary, administrative, civil or criminal liability. Therefore, it is very important to be educated about the issues covered in this article. The article deals with the legal regulation, accrual and accounting of a unified social tax to the compulsory state social insurance, the order of its calculation and payment. The procedure of compilation and submission of the "Report on the amount of accrued wages (income, cash, benefits, allowances, compensation) insured persons and the amount of the accrued unified social tax to the obligatory state social insurance", is determined. The main innovations concerning the form and content of this report also are determined. The peculiarities of the calculation and the size of a unified social tax to the obligatory state social insurance for economic entities which are on different tax systems are considered. The mechanism of control, accounting, accrual and payment by state and non-state structures is investigated. The problems and ways of reforming the sphere of social security are considered at the expense of the base increase of calculation and the introduction of a regressive scale of the payment size of the unified social tax. The ways of increasing revenues to the budget and the Pension Fund, providing insurance payments and providing social services are described.

Key words: *unified social tax, compulsory state social insurance, accounting, calculation, accrual, payment, tax system, problems, reform, regression scale.*

Постановка проблеми у загальному вигляді та її зв'язок із важливими науковими чи практичними завданнями. Кожен громадян відповідно до Статті 46 Конституції України має право на соціальний захист. Це право гарантується загальнообов'язковим державним соціальним страхуванням за рахунок страхових внесків громадян, підприємств, установ і організацій, а також бюджетних та інших джерел соціального забезпечення [1]. Такий захист забезпечується завдяки збору єдиного соціального внеску, що сплачується до Пенсійного фонду України. Нарахування єдиного внеску здійснюється роботодавцями та іншими особами, які відповідно до чинного законодавства зобов'язані сплачувати єдиний соціальний внесок. За несплату, неповну сплату чи несвоєчасну сплату суми єдиного соціального внеску передбачено накладання штрафних санкцій, а для посадових осіб, винних у порушенні, – дисциплінарна, адміністративна, цивільно-правова або кримінальна відповідальність. Тому дуже важливо бути освіченими стосовно питань, що були висвітлені у цій статті.

Аналіз останніх досліджень і публікацій, в яких започатковано розв'язання цієї проблеми

і на які спираються автори. Врегулюванням питань на законодавчому рівні щодо єдиного внеску займається держава, приймаючи закони та інші нормативно-правові акти на основі Конституції України. Поняття єдиного соціального внеску як економічної категорії, його нарахування, сплата, проблеми та реформування висвітлюються в працях таких авторів та практиків, як Р.Є. Качановський, С.А. Лістрова, К.І. Калашян та інші.

Виділення не вирішених раніше частин загальної проблеми, котрим присвячується означена стаття. Підприємства та суб'єкти підприємницької діяльності під час виплати заробітної плати повинні дотримуватися чинного законодавства, нести відповідальність за навмисне ухилення від сплати податків і порушення норм законодавства щодо виплати заробітної плати. Наявна сьогодні проблема диференціації доходів громадян поглиблюється несправедливістю сплати єдиного внеску. Працівники, які отримують у межах 15 мінімальних заробітних плат, сплачують єдиний внесок у повному обсязі, а для працівників, заробітна плата яких виходить за ці межі, сплата цього внеску розраховується

з максимальної величини бази нарахування, тобто з тих же 15 мінімальних заробітних плат. Це дає змогу застосовувати схеми для ухилення від сплати єдиного внеску шляхом видачі частин заробітних плат у конвертах. Нелегальна заробітна плата послаблює соціальний захист працівників, зменшує надходження до бюджетів та державних соціальних фондів.

Формулювання цілей статті (**постановка завдання**). Метою цього дослідження є здійснення оцінки системи загальнообов'язкового державного соціального страхування в сучасних умовах господарювання, аналіз особливостей адміністрування та нарахування єдиного соціального внеску, аналіз проблем та шляхів реформування сфери соціального забезпечення.

Виклад основного матеріалу дослідження з повним обґрунтуванням отриманих результатів. Єдиний соціальний внесок на загальнообов'язкове державне соціальне страхування – консолідований страховий внесок в Україні, збір якого здійснюється в системі загальнообов'язкового державного страхування в обов'язковому порядку та на регулярній основі.

Всі питання стосовно збору та ведення обліку єдиного внеску; платників єдиного внеску; порядку нарахування, обчислення та сплати єдиного внеску; розміру єдиного внеску регулюються Законом України від 8 липня 2010 року № 2464-VI «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» [1].

У своїй діяльності підприємці мають можливість вибрати одну з двох систем оподаткування – спрощену або загальну. Розглянемо єдиний внесок на загальнообов'язкове державне соціальне страхування у розрізі цих систем.

Розмір податків та обов'язкових платежів для підприємців залежить від мінімальної заробітної плати та прожиткового мінімуму, встановленого бюджетом на відповідний період. З 1 січня 2019 року розміри мінімальної заробітної плати та прожиткового мінімуму змінені відповідно до бюджету на 2019 рік. У зв'язку з цим бюджетні платежі для фізичних осіб – підприємців та для юридичних осіб були відповідним чином скориговані. Отже, мінімальна заробітна плата на 2019 рік становить 4 173 грн (замість 3 723 грн. у 2018 році) [2]. Прожитковий мінімум з 1 січня 2019 року – 1853 грн [3].

Єдиний соціальний внесок, як і раніше, становить 22% від розміру мінімальної заробітної плати (база нарахування) для підприємців як на загальній системі оподаткування, так і на спрощеній. Тобто мінімальний страховий внесок становить 918,06 грн. = 4173,00 грн. x 22% (за квартал – 2754,18 грн.). Максимальна база нарахування єдиного внеску дорівнює 15 розмірам мінімальної зарплати (62 595,00 гривень). Тобто максимальний страховий внесок становить 13 770,90 грн. = 62 595,00 грн. x 22%.

Від сплати єдиного соціального внеску за себе звільняються фізичні особи-підприємці (незалежно від обраної системи оподаткування) і члени фермерського господарства, які є пенсіонерами за віком чи особами з інвалідністю та отримують пенсію або соціальну допомогу. Зазначене звільнення не поширюється на осіб, які провадять незалежну професійну діяльність (адвокатів, нотаріусів, приватних виконавців, оцінювачів, аудиторів тощо) [4].

Підприємці, які використовують працю найманих робітників, зобов'язані нараховувати єдиний соціальний внесок – 22% на заробітну плату. Якщо база нарахування єдиного внеску не перевищує розміру мінімальної зарплати, встановленої законом на місяць, за який отримано дохід, суму єдиного внеску розраховують як добуток розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на місяць, за який отримано дохід (прибуток), і ставки єдиного внеску (абз. 2 ч. 5 ст. 8 Закону України «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» від 08.07.2010 р. № 2464-VI). Ця норма поширюється лише на випадки, коли застосовується ставка 22% і доходи нараховуються із джерел за основним місцем роботи.

У разі нарахування заробітної плати (доходів) фізичним особам не за основним місцем роботи ставка єдиного внеску застосовується до визначеної бази нарахування єдиного внеску незалежно від її розміру. Обов'язковою умовою для визначення бази нарахування єдиного внеску на рівні мінімальної заробітної плати є перебування в трудових відносинах (несення військової служби) повний календарний місяць або відпрацювання всіх робочих днів звітного місяця, які передбачені правилами внутрішнього трудового розпорядку та графіками змінності згідно із законодавством [5].

Згідно зі ст. 18 Закону України «Про основи соціальної захищеності осіб з інвалідністю в Україні» підприємства, установи, організації, фізичні особи, які використовують найману працю, зобов'язані виділяти та створювати робочі місця для працевлаштування осіб з інвалідністю. У ст. 19 цього закону установлюється норматив робочих місць для працевлаштування осіб з інвалідністю у розмірі чотирьох відсотків середньооблікової чисельності штатних працівників облікового складу за рік, а якщо працює від 8 до 25 осіб – у кількості одного робочого місця [6]. З 2019 року як для юридичних, так і для фізичних осіб-підприємців ставка єдиного внеску, яка нараховується роботодавцем на заробітну плату працівників – осіб з інвалідністю дорівнює 8,41%.

Підприємці, що подають «Звіт про суми нарахованої заробітної плати (доходу, грошового забезпечення, допомоги, надбавки, компенсації) застрахованих осіб та суми нарахованого єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соці-

альне страхування» (далі – Звіт) до органів доходів і зборів, повинні дотримуватися певних норм його складання. Заповнення та подання звітності регламентується «Порядком формування та подання страхувальниками звіту щодо сум нарахованого єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування», який затверджений наказом Міністерства від 14.04.2015 р. № 435. Останні зміни стосовно Звіту відбулися з наказом Міністерства від 15.05.2018 р. № 511, який оновив форму Звіту [7].

Додаток 1 до Порядку «Довідник категорій страхувальників, які сплачують єдиний внесок на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» доповнено новою категорією страхувальника – 245 «Члени фермерського господарства, якщо вони не належать до осіб, які підлягають страхуванню на інших підставах».

Додаток 2 до Порядку «Таблиця відповідності кодів категорій застрахованих осіб та кодів бази нарахування і розмірів єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» доповнено 17 новими кодами категорій застрахованих осіб.

У додаток 3 до Порядку «Довідник кодів підстав для обліку стажу окремим категоріям осіб відповідно до законодавства» внесено уточнення.

Значні зміни торкнулися заповнення Додатку 4 «Звіт про суми нарахованої заробітної плати (доходу, грошового забезпечення, допомоги, надбавки, компенсації) застрахованих осіб та суми нарахованого єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування».

В оновленому звіті найбільше змін у таблиці 5. Дещо змінилася таблиця 1 – у ній з'явилися нові рядки. Не зачепили зміни таблицю 6, проте для її заповнення маємо новий код типу нарахувань.

У реквізиті 15 заголовної частини цієї таблиці тепер зазначається не штатна чисельність працівників, а облікова кількість штатних працівників.

Графу 3 Таблиці 1 «Нарахування єдиного внеску» доповнено графами:

– 3.2.1 «на суми заробітної плати, нарахованої підприємствами, установами і організаціями працюючим особам з інвалідністю (22 %)»;

– 3.3.1 «на суми заробітної плати, нарахованої підприємствами та організаціями всеукраїнських громадських організацій осіб з інвалідністю, зокрема товариствами УТОГ та УТОС (22 %)»;

– 3.4.1 «на суми заробітної плати, нарахованої підприємствами та організаціями громадських організацій осіб з інвалідністю (за умов, визначених частиною чотирнадцятою статті 8 Закону України «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування»), працюючим особам з інвалідністю (22 %)».

Тобто з'явилися рядки, в яких потрібно відображати різницю між фактично нарахованим

розміром єдиного внеску для осіб з інвалідністю за пільговою ставкою (8,41%, 5,3%, 5,5%) та загальною ставкою нарахування 22%.

До таблиці 5 «Відомості про трудові відносини осіб та період проходження військової служби» додали нові графи:

1) реквізит 12 – «Професійна назва роботи»;

2) реквізит 13 – «Код ЗКПТР»;

3) реквізит 14 – «Код класифікатора професій»;

4) реквізит 15 – «Посада»;

5) реквізит 16 – «Документ-підстава про початок роботи та відпустку, кінець трудових або цивільно-правових відносин, переведення на іншу посаду»;

6) реквізит 18 – «Дата створення нового робочого місця (штатної одиниці), на яке в звітному періоді працевлаштований працівник»;

7) реквізит 19 «Військове звання».

Отже, відтепер у таблиці зазначається не тільки прийняття та звільнення працівників, їхні декретні відпустки, а й переведення працівника на іншу посаду, а також зазначається, якщо особа вперше вступила на військову службу або закінчила її проходження (із виключенням зі списків особового складу військової частини) [8].

Загальний вигляд таблиці 6 «Відомості про нарахування заробітної плати (доходу, грошового забезпечення) застрахованим особам» практично не зазнав змін. Назви граф були дещо відкориговані. Назва графи 15 «Кількість календарних днів перебування у трудових/цивільно-правових відносинах протягом звітного місяця» доповнена проходженням військової служби.

Водночас під час заповнення графи 10 з'явився новий код типу нарахувань – 14 – сума різниці між розміром мінімальної заробітної плати та фактично нарахованої заробітної плати (доходу) за попередні періоди у зв'язку із здійсненням перерахунку під час звільнення працівника за попередні періоди, пов'язані з уточненням днів використаної наперед відпустки (у зв'язку із сторнуванням).

Тобто потрібно зазначити тривалість відпустки без збереження зарплати, а також зазначається кількість днів звільнення від роботи задля догляду за хворою дитиною (за довідкою про тимчасове звільнення).

У частині строків подання звіту та сплати для роботодавця нічого не змінилося. Адміністрування єдиного соціального внеску регламентується спеціальним Законом України «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» від 08.07.2010 р. № 2464-VI, яким визначено, що платники єдиного соціального внеску зобов'язані своєчасно та в повному обсязі нараховувати, обчислювати і сплачувати єдиний внесок.

Роботодавці, які використовують працю найманих працівників на умовах трудового договору (контракту), договору цивільно-правового характеру та інших умовах зобов'язані формувати та подавати до органів доходів і збо-

рів Звіт протягом 20 календарних днів, наступних за останнім днем звітного періоду (п. 1 розділу III Порядку № 435), а сплачують не пізніше 20 числа наступного місяця (крім гірничих підприємств, які зобов'язані сплачувати єдиний внесок, нарахований за календарний місяць, не пізніше 28 числа наступного місяця). Звітним періодом є календарний місяць.

Фізичні особи – підприємці, у тому числі ті, які обрали спрощену систему оподаткування, подають Звіт самі за себе один раз на рік до 10 лютого року, що настає за звітним періодом (звітним періодом є календарний рік), а сплачують щоквартально, до 20 числа місяця, що настає за кварталом, за який сплачується єдиний внесок (наприклад, 19 квітня, 19 липня, 19 жовтня, 19 січня).

Особи, які проводять незалежну професійну діяльність, подають звітність один раз на рік до 01 травня року, що настає за звітним періодом, а сплачують щоквартально, до 20 числа місяця, що настає за кварталом, за який сплачується внесок.

Для членів фермерських господарств звітними періодами є календарні місяці, які формуються та відображаються у річній звітності, що подається до 01 травня року за результатами фінансового року, а сплачують щоквартально, до 20 числа місяця, що настає за кварталом, за який сплачується внесок.

Відповідно до чинного законодавства єдиний соціальний внесок підлягає сплаті незалежно від фінансового стану платника.

Роботодавець (як фізособа, так і юрособа) подає Звіт за основним місцем взяття на облік як платника єдиного внеску в органах доходів і зборів в один із таких способів:

- 1) засобами електронного зв'язку в електронній формі із використанням ЕЦП;
- 2) на паперових носіях разом з електронною формою на електронних носіях інформації;
- 3) на паперових носіях без електронної форми, якщо у роботодавця кількість застрахованих осіб не перевищує п'яти [9].

Контроль за сплатою єдиного внеску ведуть також і банківські установи. Вимогу щодо контролю банками сум єдиного внеску під час виплати зарплати висуває ч. 2 ст. 24 Закону України «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» від 08.07.2010 р. № 2464-VI.

У разі, якщо під час виплати зарплати єдиний внесок перераховується в розмірі меншому, ніж 1/5 суми, зазначеної в розрахункових документах, то в банк необхідно надати оригінал довідки-розрахунку.

Така довідка надається уповноваженому банку, який має контролювати своєчасність та повноту сплати єдиного внеску при виплаті заробітної плати.

Порядком № 453 «про прийняття банками на виконання розрахункових документів на

виплату заробітної плати» (далі – Порядок № 453) затверджено дві форми довідки:

1) довідка-розрахунок (додаток 1), яка оформлюється для кожної виплати зарплати;

2) довідка про видачу коштів для виплати заробітної плати без перевірки сум сплати єдиного внеску (додаток 2), яка оформлюється на рік, якщо сума перерахування єдиного внеску, що передбачається роботодавцем, менша ніж 1/5 суми коштів на виплату заробітної плати, та якщо роботодавцем протягом попереднього року не було допущено порушень законодавства про його нарахування та сплату [10].

Банк під час отримання довідки-розрахунку дає можливість роботодавцю сплатити єдиний внесок лише в розмірі, який перевищує розмір зазначеної в ній переплати або взагалі його не сплачувати, якщо сума переплати більша. Отримання довідки за додатком 2 дає можливість роботодавцю виплатити зарплату без перевірки банком сплати єдиного внеску. Щоб отримати довідку за додатком 2, роботодавець не повинен протягом попереднього року допускати порушення законодавства стосовно єдиного соціального внеску.

У разі виявлення органом доходів і зборів порушення законодавства про нарахування та сплату єдиного внеску платником, якому видана довідка, вона відкликається податківцями до закінчення строку її дії шляхом направлення відповідного повідомлення згідно з додатком 3 до Порядку № 453 платнику та обслуговуючому банку.

Обов'язок щодо визначення на відповідність вимогам Порядку № 453 роботодавців, які отримують довідки, та контролю за дотриманням ними законодавства про нарахування та сплату єдиного внеску, покладено на Державну фіскальну службу України.

Система державного соціального страхування нині постійно модернізується. Важливий крок на шляху до реформування сфери соціального забезпечення було здійснено 14 листопада 2018 року. Урядом було схвалено проект закону № 8322 щодо удосконалення функціонування системи загальнообов'язкового державного соціального та пенсійного страхування, підвищення якості адміністрування та дисципліни сплати єдиного соціального внеску [11].

Згідно з цим проектом відбудеться збільшення максимальної величини бази нарахування єдиного соціального внеску з 15 до 25 мінімальних заробітних плат. Працівники, які отримують у межах 15 мінімальних заробітних плат, сплачують єдиний внесок у повному обсязі, а для працівників, заробітна плата яких виходить за ці межі, сплата цього внеску розраховується з максимальної величини бази нарахування, тобто з тих же 15 мінімальних заробітних плат. Тобто працівники, що отримують більше 62 595грн. = 4173грн.×15 з частини заробітної плати, що перевищує цю суму, не

сплачують єдиний внесок. Ось тому було прийнято рішення про збільшення максимальної величини бази нарахування єдиного соціального внеску до 25 мінімальних заробітних плат або 104 325 гривень = 4173 грн. × 25.

Окрім збільшення бази нарахування, законотворці пропонують встановити регресивну шкалу розміру сплати єдиного внеску, яка перевищує порогову відмітку в 25 мінімальних заробітних плат. Сплата єдиного внеску здійснюватиметься з усього доходу, але кожна його частинка буде оподатковуватися різною ставкою. Всього пропонується запровадити 6 таких ставок. Ставка єдиного внеску на суму заробітної плати, яка перевищує максимальну базу оподаткування, зменшуватиметься до 5% на суму, що перевищує 270 розмірів мінімальних заробітних плат.

Нині законопроект доопрацьовується міністерством. Таке рішення спонукає роботодавців легалізувати заробітну плату, а також збільшити надходження до бюджету та Пенсійного фонду зокрема, забезпечити здійснення страхових виплат і надання соціальних послуг.

Висновки з цього дослідження і перспективи подальших розвідок у цьому напрямі. Отже, в статті розглянуто нормативно-правове регулювання нарахування та обліку єдиного соціального внеску, порядку його розрахунку та сплати. Описані особливості обчислення та розміру єдиного соціального внеску для господарюючих суб'єктів, які знаходяться на різних системах оподаткування. Визначено, що базою нарахування єдиного соціального внеску є розмір мінімальної заробітної плати. Наведено мінімальний та максимальний страховий внесок на 01.01.2019 р. у розмірі 918,06 грн. та 13 770,90 грн. відповідно. Розглянуто проблеми та шляхи реформування сфери соціального забезпечення за рахунок збільшення бази нарахування та впровадження регресивної шкали розміру сплати єдиного внеску. Введення єдиного соціального внеску вдосконалило систему контролю та гарантій застрахованих осіб, проте є низка недоліків, що потребують більш детального опрацювання і нормативного врегулювання проблемних питань.

БІБЛІОГРАФІЧНИЙ СПИСОК:

1. Конституція України: Закон України від 28.06.1996 р. № 254к/96-ВР / Верховна Рада України. Відомості Верховної Ради України. 1996. № 30. Ст. 141.
2. Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування: Закон України від 8 липня 2010 р. № 2464-VI URL: <https://www.profiwins.com.ua/uk/legislation/laws/916.html> (дата звернення: 05.05.2019).
3. Мінімальна заробітна плата / Сайт фінансового порталу Мінфін. URL: <https://index.minfin.com.ua/labour/salary/min/> (дата звернення: 24.04.2019).
4. Прожитковий мінімум / Сайт фінансового порталу Мінфін. URL: <https://index.minfin.com.ua/ua/labour/wagemin/> (дата звернення: 24.04.2019).
5. Качановський Р.Є. ЄСВ-2019: основні положення. Юридичний інтернет-ресурс «Протокол» / Р.Є. Качановський URL: https://protocol.ua/ua/esv_2019_osnovni_pologennya/ (дата звернення: 26.04.2019).
6. Лістрова С.А. Мінімальна база нарахування ЄСВ: визначаємо суму різниці та відображаємо у Звіті з ЄСВ / С.А. Лістрова. URL: <https://report.ligazakon.net/minimalna-baza-narahuvannya-yesv/> (дата звернення: 01.05.2019).
7. Про основи соціальної захищеності осіб з інвалідністю в Україні : Закон України від 19 грудня 2017 р. № 2249-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/875-12> (дата звернення: 01.05.2019).
8. Новий звіт з ЄСВ: докладно про зміни. М.Е. Дос. Держава. URL: <https://medoc.ua/uk/blog/novij-zvit-z-sv-dokladno-pro-zmini>. (дата звернення: 03.05.2019).
9. Про затвердження Порядку формування та подання страхувальниками звіту щодо сум нарахованого єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування: Наказ Міністерства фінансів України від 14 квітня 2015 р. № 435. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0460-15> (дата звернення: 03.05.2019).
10. Калашян К. Як банки перевіряють довідки про переплату з ЄСВ? Український фінансово-бухгалтерський портал «Дебет-Кредит» / К. Калашян. URL: <https://news.dtki.ua/labor/social-protection/51070> (дата звернення: 05.05.2019).
11. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо забезпечення оздоровчими заходами та встановлення ставки єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування залежно від розміру бази нарахування : проект Закону України від 7 лютого 2019 р. № 2679-VIII. URL: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=63936 (дата звернення: 05.05.2019).